

внутрішнього ринку в Україні. Вісник Львівського торговельно-економічного університету. Економічні науки. 2017. Вип. 53. С. 10-19.

5. Костишина А. І. Стан і тенденції розвитку оплати праці в системі дистрибуції. Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України. 2020. Вип. 6(146). С. 70-75.

6. Іртищева І. О., Рогатіна Л. П., Іліницька О. С. Продовольча безпека – важливий елемент економічної та національної безпеки. Агросвіт. 2020. № 22. С. 3-8.

*Лазоренко Лариса Віталіївна,
доктор економічних наук, професор,
завідувач кафедри менеджменту, маркетингу
та публічного управління;
Національна академія статистики, обліку та аудиту*

МОДЕЛЬ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Важливим аспектом управлінської діяльності є формування стратегії та розробка напрямів стратегічного управління на довгострокову перспективу з метою забезпечення високого рівня конкурентоспроможності та ефективності діяльності.

Більшість менеджерів зосереджуються на розв'язанні поточних проблем, завишаючи поза увагою проблеми подальшого розвитку підприємства, не здійснюючи оцінку перспектив та прогнозування діяльності.

Для здійснення прогнозування та планування діяльності потрібен певний час та знання відповідних методів. Як правило, ні часу на планування, ні часу на володіння необхідними знаннями не вистачає. Тому доцільно мати якийсь універсальний спосіб стратегічного управління для будь-якого підприємства з тим, щоб застосовувати в системі перспективного управління своєї діяльності.

Запропоновано універсальну модель стратегічного управління підприємством, згідно якої спочатку здійснюється визначення місії діяльності підприємства, на основі чого визначається механізм стратегічного управління підприємством (рис. 1).

Цілі корпоративного стратегічного управління можуть включати:

- підвищити або відновити прибутковість компанії;
- удосконалити системи управління ресурсами;
- завойовувати нові ринки або розширювати сегменти існуючих ринків;
- розширити клієнтську базу;
- розширити спектр послуг;
- підвищення якості обслуговування тощо.

Принципами стратегічного управління є своєчасність, об'єктивність, планованість, правомірність, гнучкість, економічність, ефективність, узгодженість тощо [1, с. 42].

До методів стратегічного управління належать методи SWOT-аналізу, методи фінансового аналізу, особливо методи коефіцієнтів, методи управління персоналом, особливо адміністративно-психологічні методи, методи оцінки персоналу, методи оцінки інформаційного забезпечення, особливо методи експертної оцінки, та багато інших методів [1, с. 86].

Рис. 1. Модель стратегічного управління підприємством

Крім того, механізм стратегічного управління включає ті ж функції, що й функції управління, а саме: планування, організацію, мотивацію та контроль. На основі розробленої підприємством моделі стратегічного управління спочатку формуються ресурси підприємства, а потім використовуються ресурси підприємства, особливо фінансові ресурси, матеріальні ресурси, людські ресурси та інформація. Для цього використовуються різні методи, такі як цінова політика, маркетингова

політика, фінансова політика, конкурентна політика тощо. У цьому процесі відповідно до повноважень беруть участь усі підрозділи підприємства.

Визначено, що основним напрямком розробки стратегії управління підприємством є:

- активна діяльність у сфері надання послуг або виробництва;
- удосконалити систему управління персоналом;
- підвищення ефективності управління ліквідністю підприємств;
- поліпшити управління логістикою шляхом моніторингу та оновлення обладнання відповідно до сучасних вимог;
- підвищення ефективності передачі інформаційних ресурсів.

Список використаних джерел

1. Москаленко В.В., Годлевський М.Д. Моделі та методи стратегічного управління розвитком підприємства. Харків. Видавництво «Точка». 2018. 208 с.

Ленчук А. С.,

студентка 4-го курсу, за спеціальністю

281 «Публічне управління та адміністрування»;

Вагонова Л. В.,

доцент, кандидат економічних наук,

доцент кафедри публічного управління та адміністрування;

Хмельницький університет управління та права

імені Леоніда Юзькова

МЕТОДИ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ ДЛЯ НЕСТРУКТУРОВАНИХ ПРОБЛЕМ

Сучасна наука управління активно розвиває підхід, відомий як "аналіз політики". Цей підхід використовується для вивчення різних аспектів, пов'язаних з реалізацією різних курсів дій, і включає широкий спектр кількісних і якісних обставин і факторів, таких як економічні, політичні, соціальні, організаційні та інші. Цей термін може використовуватися для опису сукупності сучасних методів обґрунтування державних рішень.

Аналіз політики не обмежується жодним конкретним класом методів для дослідження проблем, таких як математичні або імітаційні методи. Він спеціально розроблений для того, щоб обґрунтувати рішення в сфері державного управління і може доповнювати або замінювати більш формалізовані підходи, такі як "системний аналіз" і "дослідження операцій" [1, с. 58]

У процесі "аналізу політики" досліджуються різні аспекти, такі як законодавчі акти, політичні відносини, програми влади, розвиток приватного сектора, можливі конфлікти з іншими програмами, політичні наслідки